

Влизайки въ него, той казалъ:

— О, Хикосъ, най-мъдриятъ стъ смъртнитъ, обяви въ Мемфисъ, че разпускамъ войската. Нека всѣки (това е моята воля) да се върне въ кжщи да обработва земята и се грижи за семейството си.

Ето какво се е случило презъ царуването на Менефта, нареченъ Народолюбиви.

Прев. Е. Кювлиевъ.

Стр. на нашитъ читатели.

Случката съ вжглищаря.

Франсоа I, когато билъ единъ день на ловъ, се заблудилъ въ една гора и намѣрилъ убежище въ колибата на единъ вжглищаръ. Този последниятъ, безъ да познае своя гостъ, поканилъ го да вечерятъ. Но тъкмо да седнатъ на масата, вжглищарътъ взелъ единствения столъ, съ който разполагалъ, седналъ на него и казалъ: „По право и по справедливостъ, вжглищарътъ е господаръ въ своята кжща“.

Кралътъ не проговорилъ нито дума. Той седналъ на земята, както могълъ и вечерялъ съ голѣмъ апетитъ. На другия день вжглищарътъ позналъ своя царъ и останалъ поразенъ и засраменъ отъ постыжката си. Царътъ билъ добъръ, не му се разсърдилъ, а го възнаградилъ богато за неговото откровенно гостоприемство и наивностъ.

Превелъ отъ френски: Викторъ Гавраиловъ
уч. I б. кл. франц. мжж. колежъ.

Чучулига.

По небето необятно
Грѣ слънчицето златно.
Сладкопойна чучулига
Въ простора се издига
И кръшенъ гласъ извива.
Възпѣва тя земята,
Лазура чистъ на небесата.

Стела Д. Малчева уч. I в. класъ.

II прогимн. — Пловдивъ.